

АСТРОН НА ТРОНУ

–Ова победа је на неки начин највећа сајнисфакција за сав мој досадашњи рад у кинолоџији. Победа је можда још значајнија зато што је остварена у јакој конкуренцији осам такмичара. Дисциплине су биле врло захтевне и пре самог такмичења био бих срећан да сам само положио испит, јер се ради о немачким судијама које су више него ригорозне – коментарише наступ свог пса на Интернационалном јесењем узгојном испиту г. Бунарџић.

У Вршцу је 12. и 13. октобра по одобрењу ДД WV (Светског савеза deutsch drahthaar) и Кинолошког савеза Србије, одржан Први међународни јесењи узгојни испит за немачке оштродлаке птичаре. Овај датум ућиће у историју српске кинолоџије, јер како је то истакао и врховни судија на испиту г. Едмунд Кол који је потпредседник ДД групе Средња Рајна и власник одгајивачнице „Вом Салмтал“, у сто пет година дугој традицији Светског савеза ДД, ово је први пут да се организација оваквог међународног испита одржи ван граница матичне државе – Немачке. Уједно то је велико признање и подршка раду Српског клуба deutsch drahthaar, чије је седиште у Вршцу, а које егзистира у склопу Кинолошког друштва „Ариље“. Поред чињенице да је организација једног оваквог такмичења припала нашој земљи, више него вредан помена је и велики успех српске, а нарочито ариљске кинолоџије. Наш суграђанин, Драган Бунарџић, учествовао је на овом Интернационалном такмичењу, а његов пас Астрон у веома јакој конкуренцији немачких оштродлаких птичара, проглашен је апсолутним победником.

–Ова победа је на неки начин највећа сајнисфакција за сав мој досадашњи рад у кинолоџији. Победа је можда још значајнија зато што је остварена у јакој конкуренцији осам такмичара. Три пса су била из Немачке, од којих један врло високог квалитета из чувене узгајивачнице Лифтер Мор, која је дала овогодшње победника Хедеволда, пресижног такмичења специјализованог за расу немачког оштродлаког птичара, ко-

је се одржава у Немачкој. Пет паса квалификовало се из Србије, два из Сирига узгајивача Милана Вескова, два из Шациа узгајивача Драгана Средановића и Дејана Панићелића и мој пас Астрон. За мене је и сам власник на такмичење био велики успех, јер сам имао част да наступи за репрезентацију Србије. Дисциплине су биле врло захтевне и пре самог такмичења био бих срећан да сам само положио испит, јер се ради о немачким судијама које су више него ригорозне – коментарише наступ свог пса на интернационалном јесењем узгојном испиту г. Бунарџић.

Како је дошло до тога да организација једног оваквог такмичења буде поверена Српском клубу deutsch drahthaar?

–Када су пре две године представници Српског клуба, г. Марко Поповић и, председник и Горан Зубановић, поштом председник клуба, на Конгресу Свешког савеза ДД поднели молбу да наша земља буде организатор једног оваквог испита, мало ко је веровао да ће се он и реализовати. Сви су били сумњичави, па и сам главни судија испита Едмунд Кол. Сада када је све прошло у најбољем реду, и када је завршио коментар врховног судије разгалио срца свих који су узели учешћа у организацији ове манифестације, поносни смо што је Ср-

пски клуб одлично искористио укључену шансу и што ће овакав вид такмичења остати традиционалан у нашој земљи.

Организација турнира представљала је озбиљан задатак. Како сте успели да испуните све услове и задовољите, пословично захтевне и прецизне Немце?

–За организацију оваквог такмичења од пресудног значаја су били. Клуб је имао срећу да је ловачко удружење из Вршица „Вршачка кула“ успело своје терене, кинолошкој јавности познате по изгледу и бојасниву дивљачи. За рад у води коришћени су барски терени у Банатским Карловцима. Учесници су имали максималне услове за рад иако да су нам и сами Немци позавидели. Дивљачи је било довољно, а и квалитет воде био је добар. Послужили су фразменити дубоке воде коју су сви морали да преживљају у појизи за ишком. Било је и црске по којој су морали да се крећу, да изражују, иако да је оштра оцена свих била да су терени били захтевни и од паса су извлачили максимум.

Наравно током саме организације није све шло иако глатко. Прво, организационе пошеникоће наступиле су због чињенице што су чланови УО Српског клуба из разних градова Србије, Београда, Вршица,

ПРЕДОДРЕЂЕН ЗА УСПЕХ

Већ са два и по месеца почиње се са радом, а дресура наступа тек између осмог и деветог месеца старости. На тај начин Астрон представља преседан у кинолоџији с обзиром да је са девет месеци постао победник престижног такмичења.

–У овом тренутку заиста имам квалитетну крвну линију паса која се већ доказала. Браћо Астриона је са само шест и по месеци положио овај испит, а њихов отац је победио на такмичењу организованом 2003. године. Последица серија успеха који нису случајни. Већ имам искуства у припреми паса за оваква такмичења, а од великог значаја је и то што све то радим са великим задовољством и из љубави према псима.

Шайца, Смедерава, Бечеја иако да смо се окућљали и договарали углавном у Београду. Сам избор терена иакође је захтевао велика залагања и Војводина се показала као идеално место. Други проблем је представљање и набавка дивљачи, пајки и зечева. На срећу све је урађено како треба и сви учесници су понели најбоље утиске из Вршица.

Секретар српског клуба deutsch drahttaag Драган Бунарџић истакао је захвалност свима онима који су материјално помогли да ова манифестација буде успешно организована, а пре свих Скупштини општине Ариље, Кинолошком савезу Србије, Ловачком савезу Војводине.

Програм испита је идентичан популарном Хегвалду, једином међународном испиту који се скоро 80 година редовно одржава у Немачкој. У два дана такмичило се осам паса подељених у две батерије у дисциплинама „рад на трагу зеца“, тражењу и маркирању пернате дивљачи током којих су судије могле проценити квалитет носа такмичарских паса, начин претраживања терена, вољу за рад и послушност. Након тога рађене су вљечке и провера стрелоплашљивости паса у пољу, а као врхунац уследило је такмичење у раду на води. Астрон је наступао другог дана и већ после две такмичарске дисциплине и

освојених максималних поена издвојио се као један од фаворита.

– После одличних првих настија морам признати и да су моји ајетиии порасли. Претпостављао сам да ће се мој пас добро пласирати, али сам ипак био пријатно изненађен када је проглашен победником са освојених 209 поена. Колико је то добар резултат говори и податак да су осим друголасирано, сви остали такмичари имали далеко лошији скор, око 140-150 поена. Бићу можда нескроман ако кажем да је ово и вредан резултат у међународним размерама, поготову ако узмемо у обзир чињеницу да је у скоро осамдесет година дугој историји Хегвалда тек ове године други пут освојен максималан број поена – 230.

Поред пехара победницима један од судија обећао је и гарантно писмо двојици домаћих такмичара за учешће на Хегвалду 2008. године. Имајући у виду да су два најбоље пласирани домаћа пса стара свега девет, односно једанаест месеци, то значи да би се они могли наћи као учесници овог престижног светског такмичења, тим пре што су од стране судија оцењени као пси „високог западног квалитета“. Ова победа Астрону и његовом власнику донела је и титулу CASIT која му обезбеђује место за кандидата међународног шампиона у

раду. Још једна оваква титула или титула CAS са неког националног такмичења донеће Астрону звање интернационалног шампиона у раду.

Драган Бунарџић истиче да велику захвалност за овај успех дугује и својим пријатељима ловцима Ђорђу Леџићу и Милошу Јевђовићу који су му током неколико протеклих месеци свесрдно помагали да припреми свога пса за такмичење.

Наравно да успех години, али не можемо, а да не поменемо да иза свега стоје, пре свега, огромна љубав према псима, предан и напоран рад. Највећи успех за нашег саговорника био је, каже, коментар судија да њега и његовог пса карактерише здрав и коректан однос који није заснован на присилној мус дресури.

Не можемо, а да се после свега не отмомо утиску да је пас човеков најбољи пријатељ ма како то тривијално звучало. Ипак постоје и они који не воде много рачуна о псима и дозвољавају да постану луталице чиме угрожавају своју животну околину. Надајмо се да ће ова прича о пријатељству које може да се изроди између пса и човека допринети да многи сагледају истину у очи и одговорније се односе према овим животињама које им могу причинити пуно радости и узвратити оданост.

С. Р.

У организацији КСР „Пловак“

Најбољи риболовци, најбоља чорба

Спортишко-туристичка манифестација у риболову - КУП АРИЉА - 2007. и такмичење у припремању рибље чорбе - ЗЛАТНИ КОТЛИЋ АРИЉА одржани су 6. октобра 2007. године, осми пут заредом, у организацији Клуба спортишких риболоваца „Пловак“ из Ариља.

Организатори истичу да је посета задовољавајућа, али су ипак очекивали више учесника који су, изгледа због кише, одустали. Овако је, у дворишту Основне школе, било 10 котлића у којима се чорба крчкала под будним оком, како истичу, најбољих чорбара из Ариља, Пожеге, Београда... Било је најављено учешће једног чорбара из далеке Москве али он, овај пут није дошао.

Свакако да је било највише дружења и уживања у позитивним вибрацијама међу учесницима и то им је, како кажу, важније од свега. Важније од победе или важније од награда и признања.

Када је о наградама реч, за њих се побринула мала привреда из Ариља, чак 65 спонзора, као и Скупштина општине Ариље. Најбољу чорбу је, по оцени стручног жирија, имала екипа „Нема

лоше рибе“ из Пожеге, најбољи резултат на такмичењу јуниора остварила је Александра Тодоровић, такмичари КСР „Пловка“ били су најбољи у екипи сениора. Сваки резултат је похваљен и награђен на заједничком ручку уз неизбежну дегустацију спремлених чорби, звуке дувачког оркестра Драгослава Раковића, стихове песникање Милесе Јакшић.

И.П.

